

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

«Η γραφειοκρατία ενέπνευσε όλους τους αντιπάλους της—την αντιπολίτευση, το Κόμμα του Λένιν—όχι με επιχευρήματα και με ιδέες, αλλά τσακίζοντας τους κάτω από το ίδιο της το κοινωνικό βάρος. Η μόλυνση είναι ούρα βρόθικη βαρύτερη από το κεφάλι της επανάστασης. Αδρά η είναι η εξέγερση του σοβιετικού Θεμελιώδη».

«Προδομένη»—ΤΡΟΤΣΚΥ

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΪΔΗΣ | Γράμματα - Άνταποκρίσεις: Λευκωσία—Άγ. Άντωνίου 1 | ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ | Συνδρομές Έσωτερικού: 1η Χρονιά — 490 Φύλλο | Χρονιάτ. 10/- Έξάμηνη 5/- | Κυκλοφορεί κάθε Κυριακή ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣ!

ΣΥΣΣΩΜΟΙ ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Έχει πιά αποδειχτεί και στους σχετικά καθυστερημένους εργάτες, πως τίποτα δεν κερδίζεται χωρίς ανελέητη, συστηματική, καλά προπαρασκευασμένη πάλη. Έχει άκρια αποδειχτεί απ' την άπεργία των μεταλλουργών της Κ.Μ.Ε. και του Άμιάντου, πως η αντίδραση δεν είναι διατεθειμένη να κάνει καμιά υποχώρηση αν δεν εκβιαστεί, αν δεν αναγκαστεί να το κάνει και πώς, αντίθετα, είναι διατεθειμένη να κάνει καμιά υποχώρηση αν δεν εκβιαστεί, αν δεν αναγκαστεί να κινητοποιήσει κάθε δύναμη της για να τσακίσει το εργατικό κίνημα της Κύπρου. Την είδαμε να επιστρατεύει την αστυνομία της, το κράτος της, τους πράκτορες της, τους άπεργοπάστες, τον οικονομικό πόλεμο, και γενικά το κάθε τι που έχει στη διάθεσή της για να πετύχει το σκοπό της.

Άποκρυστάλλωσαμε απ' αυτή την πείρα το άδιάσειστο συμπέρασμα πως η άστική τάξη της Κύπρου κι' οι πάτρωνές της ένοιον λιμπεριαλιστές, σε στενή συνεργασία, που τους την ύπογορεύει το κοινό συμφέρο, τα ρίξανε όλα στον άγώνα τους ενάντια στην εργατική τάξη για να τη τσακίσουν, να την άπογοητώσουν, να τη ρίξουν στην ήττοπαθεία κι' έτσι να μπορέσουν να ρίξουν στους ώμους της όλο το βάρος της οικονομικής κρίσης που ξέσπασε και που δλονά γίνεται κρισμώτερη κι' άπειλει συθέμελα όλοκληρο το καπιταλιστικό οικοδόμημα.

Έχει, δηλαδή, άνοιχτεί μια περίοδο στο εργατικό κίνημα της Κύπρου, που δάζει μπροστά στο προλεταριάτο και τους συμμάχους του μισπρολεταριούς της πόλης και του χωριού τα πιο σοβαρά, τα πιο σημαντικά μα και τα πιο δύσκολα έπαναστασιακά καθήκοντα. Πριν μπει στη μάχη ο καλός στρατηγός και το έπιτελείο του ύπολογίζει τις δυνάμεις του έχθρικού στρατοπέδου. Ύστερα ύπολογίζει τις δικές του δυνάμεις. Καί απ' τη συσχέτιση αυτών των δύο δυνάμεων, έξαρτά, ο καλός στρατηγός, τη στρατηγική του και την τακτική του στη μάχη. Κάνει δηλαδή το σχέδιό του.

Το εργατικό κίνημα στην Κύπρο σ' αυτή την περίοδο δεν έχει να δώσει άλλα μα μόνο μάχη. Έχει να κάνει ένα όλοκληρο πόλεμο. Έχει φέτος κι' άλλες δώσει δυο γερές μάχες: μια στο Μαυροβούνι και μια στον Άμιάντο. Και πρόκειται αυτές τις μέρες να δώσει ακόμα μια μεγάλη μάχη—των οικοδόμων. Κι' ίσως, πολύ σύντομα, κι' άλλες.

Ός τα σήμερα, η σταλινική ήγεςία του εργατικού κινήματος στον ύπο και στις συνειδήσεις έχει κάνει τη διαπίστωση, όπως γράφει κι' ο Φάνης στο «Δημοκράτη» της παρασμένη Παρασκευής, πως «η Κυπριακή αντίδραση θα έξαντλήσει και το τελευταίο περιθώριο δραστηριότητας και κινητοποίησης της» και πως «η Κυπριακή κεφαλαιοκρατική δεξιά θα κινητοποιήσει κάθε μέσο που έχει στη διάθεσή της, κάθε πράκτορα της, για το πιάσιμο της άπεργίας, για την ήττα της εργατικής τάξης, για τη νίκη των εργολάβων οικοδόμων» και πως «δεν θα ύπολογίζει χρηματικές θυσίες ή Κυπριακή Δεξιά και πως «η Κυπριακή αντίδραση άρχίζει από τώρα να προπαρασκευάζεται γι' αυτό τον άγώνα». Ός έδω καλά. Έκανε δηλαδή η σταλινική ήγεςία, σαν τον καλό στρατηγό, μια άντικειμενική έχτιμηση των δυνάμεων του έχθρικού στρατοπέδου.

Τώρα, ποιές είναι οι δικές μας δυνάμεις που μπορούμε να κινητοποιήσουμε γι' αυτή τη μάχη; Τι προπαρασκευές κόνεμα γι' αυτή τη μάχη. Τι ανθρωπινό ύλικό έχουμε και να έπιστρατεύουμε; Ποιά είναι η ψυχολογική κατάσταση του ανθρωπίνου ύλικού που έχουμε; Και πάνω στις άπαντήσεις σ' αυτά τα ρωτήματα ποιά είναι η στρατηγική κι' η τακτική που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε για να κερδίσουμε αυτή τη μάχη;

Θά προσπαθήσουμε να δώσουμε μια άντικειμενική έχτιμηση της κατάστασης μέσα στο εργατικό κίνημα και σ' αυτή μας την προσπάθεια, θα μας βοηθήσει πολύ η έξαιρετική ικανότητα, που έχει ο «φίλος» Γ.Γ. του ΑΚΕΛ Φ. Γ'άωνου στο να κάνει άριστοτεχνικές διαπιστώσεις για τις άντικειμενικές συνθήκες.

Άπό ένα άρθρο του «φίλου» Γ.Γ. που δημοσιεύτηκε στο «Δημοκράτη» στις 4 του Ιούλιου, 1948, θγαίνουμε οι άπαντήσεις που γυρεύουμε: Νά τε:

- 1) Το εργατικό κίνημα της Κύπρου σήμερα περνά κρίση.
- 2) Χρειάζονται το ταχύτερο άναπροσαρμογές στην τακτική στο εργατικό κίνημα.
- 3) Χρειάζεται να γίνει όλοπλευρη στροφή προς τα οικονομικά προβλήματα της εργατικής τάξης.
- 4) Βρισκόμαστε σήμερα στην έμυνα.
- 5) ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΝΤΟΣ ΣΥΣΣΩΡΕΥΣΗ ΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ
- 6) ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΝΤΟΣ ΣΥΣΣΩΡΕΥΣΗ ΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ
- 7) Οι άντικειμενικές συνθήκες είναι ώριμες μα οι ύποκειμενικές δεν είναι ώριμες.

Αυτές τις σωστές διαπιστώσεις τις έκανε ο «φίλος» Φιφής. Δεν προχώρησε, όμως, πιο πέρα για να τις συγκεκριμενοποιήσει, να τις άξιοποιήσει και πάνω τους να στηριχτεί για να καθορίσει την στρατηγική και την τακτική που πρέπει να ακολουθήσει το κίνημα σ' αυτή την περίοδο για να μπορέσει να περάσει απ' την έμυνα στην άντιπίθεση και στην έπιθεση.

Μ' όλο που λέει και έσφαλώς ο «φίλος» Γ.Γ. πως χρειάζονται άναπροσαρμογές, πως χρειάζεται προπαρασκευή και, προπαντός, χρειάζεται η συσσώρευση πολλών παραγόντων—ούτε τι είδους προπαρασκευή ούτε τι είδους παράγοντες ούτε τι είδους προπαρασκευή ούτε τι είδους παράγοντες χρειάζεται να συσσωρευτούν.

Άηλαδή, ο καλός στρατηγός, που ύπολογισε καλά τη δύναμη και τις μέθοδες του έχθρικού στρατοπέδου, και την άνάγκη προπαρασκευής του δικού του στρατοπέδου, προχώρησε και παραπέρα και να καθορίσει την προπαρασκευή του, να κάνει την προπαρασκευή του, για να καθορίσει και την τακτική του και να μπει στη μάχη.

Μπήκε στη μάχη άπροπαρασκευάστος. Η άστική αντίδραση είναι πανέτοιμη, όπως παραδέχεται το εργατικό κίνημα χρειάζεται προπαρασκευή, μα χωρίς προπαρασκευή το ρίχνουμε στη μάχη, μεμονωμένα. Μια τους μεταλλωρύχους μα τους άμιαντωρύχους, μια τους οικοδόμους. Και

ΛΕΟΝΤΑΤΡΟΤΣΚΥ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τον περασμένο μήνα, συμπληρώθηκαν σαράντα χρόνια, που χωρίς διακοπή πέραω μέρος στην εργατική κίνηση, κάτω απ' τη σημαία του μαρξισμού. Στά δεκαοχτώ μου χρόνια όργανωσα παράνομα στο Νικολάγιεφ την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΡΩΣΣΙΑΣ, που άριθμούσε 200 εργάτες. Έξεδίδα ένα πολυγραφώμενο φύλλο τη «ΝΑΣΕ ΝΤΙΕΛΟ» (Η ύπόθεσή μας). Κατά την διάρκεια της πρώτης μου έξορας στη Σιθθρία (1900-1902) πήρα μέρος στην ίδρυση της ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ. Άφου άπέδρασα και κατέφυγα στο έξωτερικό, προχώρησα στην σοσιαλδημοκρατική όργανωση της «Ισκρα» (σπίθα), που διευθυνόταν από τον Πελέκωφ, τον Λένιν και άλλους άγωνιστές, στα 1905 θρέθηκε έπι κεφαλής στο πρώτο σοβιέτ (Συμβούλιο) των εργατικών άντιπροσώπων της Πετρούπολης. Πέρασα τεσεράμισι χρόνια στην φυλακή, δίομισι χρόνια στη Σιθθρία, όπου με κατέδικασαν δυο φορές κι' απ' όπου δυο φορές άπέδρασα. Έζησα δώδεκα χρόνια στην έξορία κάτω απ' το παλιό καθεστώς. Καταδικάστηκε σε φυλάκιση στην Γερμανία έρημνη για τη κτύπησα τον πόλεμο. Έξορίστηκε απ' τη Γαλλία για την ίδια αίτια. Φυλακίστηκε στην Ισπανία. Μ' έθεσαν σε περιορισμό στον Καναδά.

Οι σταλινικοί ιστορικοί, που με παρουσιάζουν σαν να ήμουν μεσεθικός ως το 1917 παρουσιούν κατά τη συνθήειά τους την Ιστορία. Άπ' τη στιγμή που ο μπολσεβικισμός και ο μεσεθικισμός διαχωρίστηκαν πολιτικά και όργανωτικά (1904), έμεινα έξω κι' απ' τις δυο φράσεις. Άλλά τρεις έπαναστάσεις άπέδειξαν τη πολιτική μου συνταύτιση σ' όλα τα ουσιώδη ζητήματα, με την Πολιτική του Πένιν, παρά τις συγκρούσεις και την πολεμική. Άπό το τέλος του 1904 ύποστηρίξα πως η ρωσική έπανασταση θα μπορούσε να τελειώσει μονάχα με την δικτατορία του προλεταριάτου, που με τη σειρά τους θα όδηγούσε στη σοσιαλιστική μετατροπή της κοινωνίας άν πάντα η παγκόσμια έπανασταση έξελλοσσινταν με έπιτυχία. Μια μειοψηφία απ' τους σημερινούς μου αντιπάλους θεωρούσε, μέχρι τον Άπρίλιο του 1917, αυτή την προοπτική σαν φανταστική. Τη χαρακτήριζε με έχθρότητα «τροτσκισμός» και της άντέτασε το πρόγραμμα της δημοκρατικής μπουρζουαζίας. «Όσον άφορά τη μεγάλη πλειοψηφία της σημερινής γραφειοκρατίας, αυτή συμβιβάστηκε με την έξουσία των Σοβιέτ μόνο έπιπτα από τη νίκη που έθαλε τέρμα στον έμφύλιο πόλεμο.

Στην έξορία πήρα μέρος στην έργατική κίνηση στην Αυστρία, στην Έλβετία, στη Γαλλία, στις Ένωμένες Πολιτείες. Σκέφτομαι μ' εδνωμοσύνη πως η έξορία μου έπέτρεψε να εισχωρήσω καλύτερα στη ζωή της παγκόσμιας εργατικής τάξης και να κάνω την έννοια του διεθνισμού, που στην άρχή μου ήταν άφηρημένη, τη νικητήρια δύναμη όλης της ύπόλοιπης ζωής μου.

Ένώ διαρκούσε ο πόλεμος, άγωνίστηκα πρώτα στην Έλβετία, έπειτα στη Γαλλία κατά το σωβινισμό που κατέρωε τη ΙΙ Διεθνή. Έξεδίδα δυο χρόνια στο Παρίσι, κάτω απ' τη στρατιωτική λογοκρισία και ρούσικη έφημερίδα με διεθνοιστικό έπαναστατικό πνεύμα. Συνδέθηκε πολύ στενά με τους Γάλλους διεθνοιστές και πήρα μέρος με τους άντιπροσώπους τους στη συνδιάσκεψη του Τσιμμερβαλν (1915). Άκολούθησα την ίδια δράση τους δυο μήνες που πέρασα στις Ένωμ. Πολιτείες.

Έφτασα στη Πετρούπολη στις 5 του Μάη 1917 από το στρατόπεδο συγκέντρωσης του Καναδά, άλλα έκανα τους αιχμαλώτους Γερμανούς ναύτες να γνωρίσουν τις ιδέες του Λίμπνεχτ και της Ρ. Λούξεμπουργκ. Άμέσως πήρα δραστήριο μέρος στη όργανωση της Όχτωβριανής Έπαναστασης προπάντων τους τεσερεις μήνες, όπου ο Λένιν, που κρύβονταν, ύποχρεώθηκε να τους περάσει στη Φιλανδία. Ο Στάλιν, γράφοντας στα 1918, ένα άρθρο που είχε σκοπό να μειώσει το ρόλο μου στην έπανασταση θρέθηκε εν τούτους ύποχρεωμένος να πει: «Όλη η δουλειά της πρακτικής όργανωσης της έξέγερσης έκτελέστηκε κάτω απ' τη προσταγή του διεθνοιστή του προέδρου των Σοβιέτ της Πετρούπολης Τρότσκι. Μπορεί να θεσπισθεί με πλήρη πεποίθηση ότι το κόμμα πριν από κάθε άλλον και πιότορο από κάθε άλλον άφείλει εδνωμοσύνη στον Τρότσκι για το γρήγορο πέραςμα της φρουράς στο πλευρό των σοβιέτ και τη καλή όργανωση της δουλειάς της

ή αντίδραση ένα-ένα τμήμα το χτυπά ανελέητα, το άδυνατίζει, το άπογοητεύει και προχωρεί, ενώ η εργατική τάξη πέφτει στην ήττοπαθεία, όπως λέει ο «φίλος» Φιφής. Έμεις οι Τροτσικιστές λέμε πως ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ θα χρειαστεί να ριχτεί, στη μάχη ΣΥΣΣΩΜΗ ΚΑΙ ΕΝΩΜΕΝΗ, για να μπορέσει ν' άντιμετωπίσει την αντίδραση. Άν η σταλινική ήγεςία του ΑΚΕΛ δεν φροντίσει να όργανώσει αυτή την ένιαία και μονοιτική έπιθεση της εργατικής τάξης, άποδεικνύει πως η άριστερά στροφή δεν είναι τίποτε άλλο από μια πολιτικάντικη, καιροσκοπική και προδοτική μανούβρα, που θα ρίξει το προλεταριάτο της Κύπρου στα νύχια της άντιδραστικής προδοκίας και θα το πιασδρομίσει.

- Τά συνθήματα που μπαίνουν σήμερα είναι:
- ΕΝΙΑΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΠ' ΤΑ ΚΑΤΩ.
  - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ.
  - ΜΟΝΟΛΙΘΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΠΑΛΗ.
  - ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΙ' ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΑ.

ΛΕΟΝΤΑΤΡΟΤΣΚΥ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

έπαναστατικής έπιτροπής του πόλεμου». (Πράβδα, άριθ. 241, 6 του Νοέμβρη 1918).

Έπειτα απ' την Όχτωβριανή Έπανασταση έμεινα στην έξουσία έννα χρόνια, και πήρα μέρος στην οικοδόμηση του εργατικού Κράτους, στη διπλωματική δραστηριότητα, στη ζωή του Κόκκινου Στρατού, στην οικονομική όργανωση, στις έργασίες της Κομμουν. Διεθνούς. Τρία χρόνια διεθνοιστά τον έμφύλιο πόλεμο. Κατά τη διάρκεια της οκληρής αυτής δουλειάς μου συνέβη να πάρω θρακόντια μέτρα. Φέρω όλοκληρη την ευθύνη τους μπροστά στην εργατική τάξη και μπροστά στην Ιστορία. Η δικαιολόγηση αυτών των μέτρων ήταν στην Ιστορική τους άναγκαιότητα, μέσα στο γεγονός πως γίνονταν για την πρόοδο και άναποκρινόταν στα ουσιώδη συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Όνόμαζα με το άληθινό του όνομα κάθε περιορισμό που έμπαινε απ' τον έμφύλιο πόλεμο και έδινα γι' αυτόν λογαριασμό στις εργατικές μάζες. Δεν είχα τίποτα να κρύψω απ' το λαό.

Όταν σχηματίστηκε σε όρισμένους κύκλους του κόμματος μια άντιπολίτευση κατά των μεθόδων που διηύθυνόν τον έμφύλιο πόλεμο—κι' αυτό δεν έγινε χωρίς τη κρυφή συνδρομή του Στάλιν—τον Ιούλιο του 1919 ο Λένιν μου έδωσε μια μέρα, με δική του πρωτοβουλία, ένα άσπρο φύλλο χαρτί που στο κάτω μέρος του ήταν γραμμένες αυτές οι λέξεις: «Σύντροφοι, γνωρίζοντας την άυστηρότητα των διαταγών του σ. Τρότσκι,

είμαι τόσο πεπεισμένος για την όρθότητα τους, για τη χρησιμότητά τους και για την άναγκαιότητά τους για το καλό της ύπόθεσης μας ύποστηρίζω χωρίς έπιφύλαξη αυτή τη διαταγή του σ. Τρότσκι». (Βλ. Ουλιάνωφ) (Λένιν).

Αυτό το άγραφο ένυπόγραφο χαρτί δεν ήταν χρονολογημένο. Έπρεπε σε περίπτωση άνάγκης, να το χρονολογήσω ένώ ο ίδιος. Είναι γαστή η άσωση του Λένιν σ' ότι άφορούσε τις σχέσεις του με τους εργάτες. Πίστευε εν τούτους πως μπορούσε απ' τα πριν να ύπογράψει κάθε διαταγή μου. Άκόμα κι' όταν απ' αυτή έξαρτύνταν συχνά πολυάριθμες μάχες. Ο Λένιν δεν φοβόταν κατέχρηση έξουσίας από μέρους μου. Προσέβατο για την πρόοδο και άναποκρινόταν στα ουσιώδη συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Όνόμαζα με το άληθινό του όνομα κάθε περιορισμό που έμπαινε απ' τον έμφύλιο πόλεμο και έδινα γι' αυτόν λογαριασμό στις εργατικές μάζες. Δεν είχα τίποτα να κρύψω απ' το λαό.

Όταν σχηματίστηκε σε όρισμένους κύκλους του κόμματος μια άντιπολίτευση κατά των μεθόδων που διηύθυνόν τον έμφύλιο πόλεμο—κι' αυτό δεν έγινε χωρίς τη κρυφή συνδρομή του Στάλιν—τον Ιούλιο του 1919 ο Λένιν μου έδωσε μια μέρα, με δική του πρωτοβουλία, ένα άσπρο φύλλο χαρτί που στο κάτω μέρος του ήταν γραμμένες αυτές οι λέξεις: «Σύντροφοι, γνωρίζοντας την άυστηρότητα των διαταγών του σ. Τρότσκι,

είμαι τόσο πεπεισμένος για την όρθότητα τους, για τη χρησιμότητά τους και για την άναγκαιότητά τους για το καλό της ύπόθεσης μας ύποστηρίζω χωρίς έπιφύλαξη αυτή τη διαταγή του σ. Τρότσκι». (Βλ. Ουλιάνωφ) (Λένιν).

Αυτό το άγραφο ένυπόγραφο χαρτί δεν ήταν χρονολογημένο. Έπρεπε σε περίπτωση άνάγκης, να το χρονολογήσω ένώ ο ίδιος. Είναι γαστή η άσωση του Λένιν σ' ότι άφορούσε τις σχέσεις του με τους εργάτες. Πίστευε εν τούτους πως μπορούσε απ' τα πριν να ύπογράψει κάθε διαταγή μου. Άκόμα κι' όταν απ' αυτή έξαρτύνταν συχνά πολυάριθμες μάχες. Ο Λένιν δεν φοβόταν κατέχρηση έξουσίας από μέρους μου. Προσέβατο για την πρόοδο και άναποκρινόταν στα ουσιώδη συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Όνόμαζα με το άληθινό του όνομα κάθε περιορισμό που έμπαινε απ' τον έμφύλιο πόλεμο και έδινα γι' αυτόν λογαριασμό στις εργατικές μάζες. Δεν είχα τίποτα να κρύψω απ' το λαό.

Όταν σχηματίστηκε σε όρισμένους κύκλους του κόμματος μια άντιπολίτευση κατά των μεθόδων που διηύθυνόν τον έμφύλιο πόλεμο—κι' αυτό δεν έγινε χωρίς τη κρυφή συνδρομή του Στάλιν—τον Ιούλιο του 1919 ο Λένιν μου έδωσε μια μέρα, με δική του πρωτοβουλία, ένα άσπρο φύλλο χαρτί που στο κάτω μέρος του ήταν γραμμένες αυτές οι λέξεις: «Σύντροφοι, γνωρίζοντας την άυστηρότητα των διαταγών του σ. Τρότσκι,

είμαι τόσο πεπεισμένος για την όρθότητα τους, για τη χρησιμότητά τους και για την άναγκαιότητά τους για το καλό της ύπόθεσης μας ύποστηρίζω χωρίς έπιφύλαξη αυτή τη διαταγή του σ. Τρότσκι». (Βλ. Ουλιάνωφ) (Λένιν).

Αυτό το άγραφο ένυπόγραφο χαρτί δεν ήταν χρονολογημένο. Έπρεπε σε περίπτωση άνάγκης, να το χρονολογήσω ένώ ο ίδιος. Είναι γαστή η άσωση του Λένιν σ' ότι άφορούσε τις σχέσεις του με τους εργάτες. Πίστευε εν τούτους πως μπορούσε απ' τα πριν να ύπογράψει κάθε διαταγή μου. Άκόμα κι' όταν απ' αυτή έξαρτύνταν συχνά πολυάριθμες μάχες. Ο Λένιν δεν φοβόταν κατέχρηση έξουσίας από μέρους μου. Προσέβατο για την πρόοδο και άναποκρινόταν στα ουσιώδη συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Όνόμαζα με το άληθινό του όνομα κάθε περιορισμό που έμπαινε απ' τον έμφύλιο πόλεμο και έδινα γι' αυτόν λογαριασμό στις εργατικές μάζες. Δεν είχα τίποτα να κρύψω απ' το λαό.

Όταν σχηματίστηκε σε όρισμένους κύκλους του κόμματος μια άντιπολίτευση κατά των μεθόδων που διηύθυνόν τον έμφύλιο πόλεμο—κι' αυτό δεν έγινε χωρίς τη κρυφή συνδρομή του Στάλιν—τον Ιούλιο του 1919 ο Λένιν μου έδωσε μια μέρα, με δική του πρωτοβουλία, ένα άσπρο φύλλο χαρτί που στο κάτω μέρος του ήταν γραμμένες αυτές οι λέξεις: «Σύντροφοι, γνωρίζοντας την άυστηρότητα των διαταγών του σ. Τρότσκι,

